

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010729
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118010729.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného V. I., za pokračujúci zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/56/2018 zo dňa 04.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/56/2018 zo dňa 04.12.2018 bol podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený výrok o vine a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2017, sp. zn. 3T/6/2017, vo veci obžalovaného V. I., odsúdeného pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku bol obžalovaný V. I. uznaný vinným v bodoch 1/ - 2/ z pokračujúceho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v G. G., v období od 29.03.2012 do 12.04.2012, na Ulici XX. M.. XX, v priestoroch autobusovej stanice na základe Zmluvy o prijímaní stávk a výplate výhier a o vykonávaní a sprostredkovaní ostatných činností spojených s prevádzkovaním kurzových stávk, ktorú uzatvoril v mene spoločnosti RW-Group, s.r.o., so sídlom Prešov, Važecká 6775/8, IČO: 46 079 785, ako vykonávateľ, so spoločnosťou FORTUNA SK a.s., so sídlom Bratislava 5, Einsteinova 23, IČO: 00 684 881, bol povinný pre spoločnosť FORTUNA SK a.s. prijímať hotovosť a túto jej následne vyúčtovať, pričom tak nekonal a finančné prostriedky v celkovej výške 16.900,- Eur poškodenému aj napriek opakovaným výzvam nevrátil a naložil s ňou v rozpore so zmluvou, čím týmto svojím konaním spoločnosti FORTUNA SK a.s., so sídlom Bratislava 5, Einsteinova 23, IČO: 00 684 881 spôsobil škodu v celkovej výške 16.900,- Eur,

2/ v postavení konateľa spoločnosti RW-Group, s.r.o., so sídlom Prešov, Važecká 6775/8, IČO: 46 079 785, dňa 29.3.2012 uzatvoril so spoločnosťou TIPOS, národná lotériová spoločnosť a.s., so sídlom Bratislava, Brečtanová 1, IČO: 31340822 mandátnu zmluvu č. 3005/2012 zo dňa 29.3.2012 o vykonávaní niektorých činností spojených s prevádzkovaním lotériových hier a o vykonávaní niektorých činností spojených s poskytovaním nelotériových služieb, na základe ktorej v období od 09.04.2012 do 27.04.2012 v G. G. na Ulici XX. M.. XX, v priestoroch autobusovej stanice prevádzkoval v stávkovej kancelárii uvedené mandátne činnosti v mene spol. TIPOS a.s. a na jej účet, pričom v zmysle zmluvy bol povinný vykonávať úhrady v prospech účtu spol. TIPOS a.s., na základe mandantom vykonaného zúčtovania vkladov a výhier vždy za týždňové obdobie, avšak zmluvné povinnosti od začiatku neplnil, a ani napriek právoplatnému rozsudku Okresného súdu Prešov č. 7Cb/140/2012 z 22.4.2013 vystavené faktúry č. 1215300500, č. 1216300500, č. 1217300500 spolu vo výške 26.564,08 Eur z titulu neuhradených zúčtovaní tržieb a faktúru F V 120107 z titulu nevrátených žrebov vo výške

380 Eur doposiaľ neuhradil, finančné prostriedky z tržieb poškodenému neodviedol a si ich neoprávnene ponechal, teda naložil s nimi v rozpore so zmluvou, čím poškodenej spoločnosti TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a.s., so sídlom Bratislava, Brečtanová 1, P.O.Box 43, IČO: 31340822 spôsobil celkovú škodu 26.944,08 Eur.

Obžalovaný V. I. bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. j), n) Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon uloženého trestu podmienične odložený a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 4 roky s probačným dohľadom.

Súčasne bolo obžalovanému podľa § 51 ods. 3 písm. e) Tr. zák. uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok.

Obžalovanému bola tiež podľa § 51 ods. 4, 5 Tr. zák. uložená povinnosť spočívajúca v príkaze spolupracovať s probačným a mediáčnym úradníkom spôsobom, ktorý mu probačný úradník určí a plniť jeho pokyny v určených lehotách, informovať probačného úradníka o svojom pobyte, zamestnaní a zdrojoch obživy a to bez použitia kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti TIPOS, národná lotériová spoločnosť a. s., so sídlom Bratislava, Brečtanová 1, IČO: 31 340 822 škodu vo výške 26 944,08 €. So zvyškom nároku na náhradu škody bola podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodená spoločnosť TIPOS, národná lotériová spoločnosť a. s. odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to proti všetkým jeho výrokom. Vo vzťahu k vine obžalovaného poukázali na jeho samotné vyhlásenie v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o jeho vine, čím sa k spáchaniu skutku kladeného za vinu v plnom rozsahu priznal. Postup prvostupňového súdu i vo vzťahu k stanoveniu druhu trestu, ako aj k ustáleniu jeho výmery nie v rozpore s platnou právnou úpravou a jeho odôvodnenie stanovenia druhu a výmery sankcie sa zakladá na logických konštrukciách a záveroch. Poukázali na skutočnosti, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať s poukazom na ustanovenie § 34 Tr. zák. Ak ide o osobné pomery páchatel'a, jeho manželka je v pokročilom štádiu tehotenstva s predpokladaným termínom narodenia dieťaťa v mesiaci P. XXXX. Poukázali na možnú komplikáciu práve s zrealizovaním spolupráce s probačným a mediáčnym úradníkom z dôvodu časovej vyťaženia obžalovaného a jeho najlepšieho úmyslu zabezpečiť čo najkvalitnejšie rodinné podmienky pre manželku a novonarodené dieťa. Poukázali tiež, že v čase spáchania skutku mal obžalovaný len XX rokov a samotný spôsob spáchania skutku úzko súvisí práve s jeho vekom a nevypelost'ou. Spáchanie skutku ľutuje, dnes by sa za žiadnych okolností nedopustil jeho spáchania ani iného trestného činu. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo so súhlasom obžalovaného v jeho neprítomnosti za účasti jeho obhajcu, obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania proti všetkým výrokom rozsudku, keď u obžalovaného sú okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu pod zákonnú trestnú sadzbu. Obžalovaný má za to, že po poučení o miernejšom treste a jeho následnom ukladaní, nemusí mu byť ukladaný probačný dohľad, ktorý by ho obmedzoval v riadnom výkone trestu, ako aj vo výkone zamestnania, keďže má prácu v zahraničí. Pracuje manuálne pre obchodnú spoločnosť E. so sídlom v K., kde má možnosť byť vyslaný pracovne do zahraničia. Má vyživovaciu povinnosť, ktorú si riadne plní.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Splnomocnenkyňa poškodenej strany na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu,

pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní a nepochybil ani pri ukladaní trestu a ani pri rozhodovaní o nároku poškodeného na náhradu škody.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal dňa 27.08.2018 obžalobu na V. I. za zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň podľa § 257 ods. 7 Tr. por. okresný súd vyhlásil, že dokazovanie vykonaná v obmedzenom rozsahu len čo do výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení. V dôsledku toho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 04.12.2018.

Skutočnosť, že okresný súd vo svojom rozhodnutí uviedol nesprávny poukaz na ustanovenie § 257 ods. 6 a ods. 7 Tr. por. nemá žiadny dopad na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd uvádza, že novelizáciou Trestného poriadku vykonanou zákonom č. 262/2011 Z. z. bol s účinnosťou od 01.09.2011 do ustanovenia § 257 Tr. por. doplnený nový odsek 5, v dôsledku čoho došlo len k zmene označenia procesnej normy z ustanovenia § 257 ods. 6 a ods. 7 na § 257 ods. 7 a ods. 8 Tr. por. Konanie obžalovaného, pre ktoré bola na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba (bod 2/ napadnutého rozsudku) je čiastkovým útokom jedného pokračovacieho trestného činu, za ktorý už bol obžalovaný V. I. odsúdený v konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/6/2017 rozsudkom zo dňa 22.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/109/2017 zo dňa 12.12.2017.

Obžalovaný V. I. si teda prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čím po objektívnej a subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 4 roky s probačným dohľadom, za súčasného uloženia obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. e) Tr. zák. spočívajúceho v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok a povinnosti podľa § 51 ods. 4, 5 Tr. zák. spočívajúcej v príkaze spolupracovať s probačným a mediačným úradníkom spôsobom, ktorý mu probačný úradník určí a plniť jeho pokyny v určených lehotách, informovať probačného úradníka o svojom pobyte, zamestnaní a zdrojoch obživy a to bez použitia kontroly technickými prostriedkami. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na stranách 4 a 5.

Uložený trest je spoločný za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.06.2017, sp. zn. 3T/6/2017, ktorým bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd sa dôsledne riadil zásadami ukladania trestov tak, ako ich má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Prvostupňový súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu a má za to, že uložený trest je v súlade s Trestným zákonom.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), n) Tr. zák. (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), pričom súd nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť zmysle § 37 Tr. zák. Pred spáchaním pokračovacieho trestného činu pod bodom 1/ a 2/ napadnutého rozsudku má obžalovaný jeden záznam v registri trestov, avšak hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Doposiaľ bol 2 krát postihnutý za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Tiež sa okresný súd správne zameral na zistenie osobných, rodinných a majetkových pomerov vo vzťahu k obžalovanému.

Za trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil, Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu na 3 roky až 10 rokov trestu odňatia slobody. Pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. bolo potom možné u obžalovaného znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou na 7 rokov a 8 mesiacov. Správne preto postupoval okresný súd, keď po vyhodnotení všetkých okolností prípadu, ako aj osoby a pomerov obžalovaného, obžalovanému uložil spoločný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 4 roky s probačným dohľadom za súčasného uloženia obmedzenia a povinnosti, a to bez nariadenia kontroly technickými prostriedkami. Uložený trest v danom prípade v dostatočnej miere zabezpečí dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom obsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd považuje za potrebné uviesť, že časovú vyťaženosť obžalovaného a jeho úmysel zabezpečiť čo najkvalitnejšie rodinné podmienky pre rodinu, nepovažoval za dôvody, ktoré by bránili uloženiu probačného dohľadu a povinnosti spočívajúcej v príkaze spolupracovať s probačným a mediačným úradníkom. Tiež neexistoval žiadny relevantný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu Tr. zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keď na okolnosti uvádzané obžalovaným bolo prihliadnuté práve pri ukladaní trestu na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. V danom konkrétnom prípade ani okolnosti prípadu a ani pomery páchatel'a nie sú dostatočné pre aplikáciu zákonného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Predmetná trestná činnosť nijako nevybočuje z obvyklých prípadov obdobných trestných činov a ani z obvyklého rámca charakteristického pre danú trestnú činnosť. Krajský súd ďalej tiež zdôrazňuje, že ani osobné pomery obžalovaného nedávajú zákonný predpoklad pre takýto postup. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, po uznaní viny obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré prvostupňový súd prijal, uložený trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je v súlade s Tr. zákonom.

Vo vzťahu k výroku o náhrade škody, okresný súd nepochybil, keď priznal finančnú náhradu prostriedkov vo výške 26.944,08 € poškodenej spoločnosti TIPOS, národná lotériová spoločnosť a. s., ktorá si škodu riadne a včas uplatnila, pričom o tejto sume prvostupňový súd nemal pochybnosť, preto ju priznal a vo zvyšku uplatneného nároku poškodenú spoločnosť odkázal na civilný proces. Správne pritom v tomto výroku poukázal na to, že rozhodovanie o zvyšku uplatneného nároku poškodenej spoločnosti by už presahovalo potreby dokazovania v tomto konkrétnom trestnom konaní a predĺžilo by ho.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.